

05 Proces-verbaal Rechtbank 15-01-2010

proces-verbaal

69
K O P I E

RECHTBANK ARNHEM

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 187508 / HA ZA 09-1307

Proces-verbaal van comparitie, gehouden op 15 januari 2010

in de zaak van

JAN HENDRIK SASSEN,
wonende te Nijmegen,
eiser,
advocaat mr. I.P.C. Sindram te Malden,

tegen

de stichting
STICHTING KATHOLIEKE UNIVERSITEIT (UMC ST. RADBOUD),
gevestigd te Nijmegen,
gedaagde,
advocaat mr. A. Knigge te Amsterdam.

De zitting wordt gehouden in het gebouw van deze rechtbank ingevolge het vonnis van deze rechtbank van 7 oktober 2009.

Tegenwoordig zijn mr. S.C.P. Giesen, rechter, en mevrouw E.A. Sluijters, griffier.

Na uitroeping van de zaak verschijnen:

- mr. Sindram voornoemd,
- de heer mr. Sassen in persoon,
- mr. A. van der Veen, advocaat te Amsterdam, optredend voor gedaagde,
- mevrouw mr. W.G.H. Corté, jurist in dienst van gedaagde, gemachtigd volgens aangehechte volmacht,
- de heer prof. dr. J. Cruysberg, voorheen in dienst van gedaagde als oogarts,
- de heer prof. dr. J.E.E. Keunen, in dienst van gedaagde als oogarts,
- de heer dr. N. Crama, in dienst van gedaagde als oogarts/onderzoeker.

Ten behoeve van de comparitie is ontvangen:
een akte d.d. 31 december 2009 van mr. Sindram namens partij Sassen.

Dit stuk behoort tot de stukken van het geding.

De heer Crama heeft na zijn verklaring de comparitie verlaten en was bij de voorlezing van zijn verklaring niet aanwezig. Ook prof. dr. Keunen was bij de voorlezing van de verklaringen niet aanwezig. Mr. Corté was alleen aanwezig bij de voorlezing van de verklaringen die aan de zijde van gedaagde zijn afgelegd.

De rechter gaat over tot de comparitie.

Mr. Sindram verklaart:

Artikel 6:77 als grondslag is inderdaad nog niet nader onderbouwd. Ik verwijs naar een uitspraak van het hof Arnhem, Verkeersrecht 2002, 112, r.o. 3.6 en 3.7. In een artikel uit 1992 van Marin was al beschreven dat het materiaal de neiging had om te gaan zwellen. Dat had het Radboud moeten weten en dus ook dat het een ondeugdelijk product was. In het artikel wordt gewaarschuwd voor dit materiaal.

Het is niet zo dat de informatieplicht inhoudt dat over alle denkbare complicaties geïnformeerd moet worden. We verzetten ons er echter tegen dat deze plombe de enige was, wat gebruikten dan de ziekenhuizen die niet werkten met de miragelplombe.

Er wordt gezegd dat er in 1997 een beperkt aantal gevallen bekend was waar complicaties zijn opgetreden maar beperkt is natuurlijk een relatief begrip. Sassen is wel gevolgd maar dat was steeds op zijn initiatief. Sassen is ook niet goed geïnformeerd in 1992, en daarna, terwijl in 1992 het artikel van Marin er al was. Er waren ook alternatieven. Als Deutman in ieder geval de miragelplombe had aangeraden dan was dit tenminste met Sassen besproken.

In de kern komt het er op neer dat gelet op het artikel van Marin ten onrechte deze plombe is gebruikt, het is namelijk een ondeugdelijk product.

Vorgelezen, volhard en getekend,

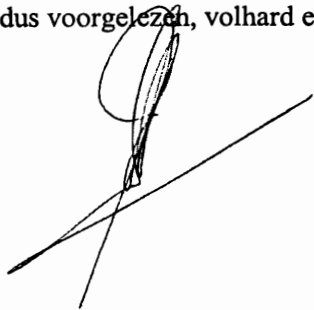
A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized, cursive script that begins with a large, looped 'S' and extends into a long, horizontal stroke.

Mr. Sassen verklaart:

De maiplombe, de voorloper van de miragelplombe, heeft dezelfde chemische samenstelling, namelijk hydrogel. Zoals beschreven wordt in het artikel gaat die stof zwellen. Als je dat als arts leest weet je dat het een ondeugdelijk product is.

Pas in 2006 is mij bekend geworden dat de miragelplombe bij mij is aangebracht. Dat is mij nooit verteld door een van de behandelend artsen. Het had mij voorafgaand aan de operatie verteld moeten worden, waarbij ook de risico's die in 1992 bekend waren genoemd moesten worden. Ik zou dan vanwege de risico's hebben gezegd 'heeft u niet iets anders?'. Als Deutman het had geadviseerd dan had ik het wel van hem aangenomen denk ik. In ieder geval had het Radboud mij in 1995, toen de productie van deze plombe werd gestaakt, moeten melden. Op dat moment had ik dan een second opinion kunnen inwinnen of ik had een procedure op grond van productaansprakelijkheid kunnen starten tegen de importeur. Toen in 1997 het eerste artikel verscheen waarin een aantal gevallen werd beschreven waar complicaties optraden bij de miragelplombe, had ik in ieder geval geïnformeerd moeten worden. Dan had ik op dat moment actie kunnen ondernemen. Ook had mij verteld moeten worden dat het Radboud een afwachtend beleid hanteerde met betrekking tot de verwijdering van de miragelplombe. Ik had dan in ieder geval aan een second opinion arts kunnen voorleggen of dat het juiste beleid was of dat er een ander beleid was. Ik had er vanaf 2003 last van en wilde dat ding er uit. Ik had ook door het Radboud gevolgd moeten worden met het oog op de verwezenlijking van de risico's van de miragelstof. Ze hebben mij enkel gevolgd vanwege andere klachten, waarbij het initiatief steeds van mij uit ging. In 2003 had de plombe er uit gehaald moeten worden. Toen was al bekend dat een ongezwollen plombe makkelijker verwijderbaar was. De plombe had zelfs al eerder verwijderd moeten worden, toen er nog helemaal geen zwelling was. Het afwachtende beleid is nooit met mij besproken. Niet in 2003 en ook niet in 2005. Mij is ook nooit verteld over de mogelijke zwelling en defragmentatie van de plombe. Als in het dossier was vermeld dat ik een miragelplombe ingebracht had gekregen was mij dat als patiënt duidelijk geworden. Daar had ik recht op. Dan had ik van meet af aan geweten welke plombe ik had gekregen. Door een afwachtend beleid te voeren zonder mij daarover te informeren ben ik onnodig bloot gesteld aan risico's.

Aldus voorgelezen, volhard en ondertekend,

Mr. Van der Veen verklaart:

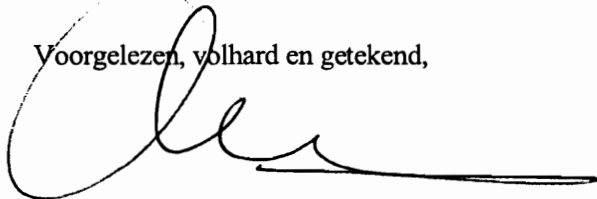
Ik ben niet bekend met de uitspraak van het hof Arnhem. Ik behoud mij het recht voor daar nog nader op in te gaan. Het gaat hier om een plombe waarvan men in 1992 niet wist, en niet hoefde te weten, dat deze mogelijk niet goed was.

Naast het feit dat het artikel van Marin op een andere situatie ziet (andere manier van aanbrengen en andere plombe; zie hierna Crama) waren er toen nog maar zeven gevallen bekend, dat is weinig. De miragel plombe was in 1992 simpelweg het beste product. Van een ondeugdelijk product was dus geen sprake. Ik verwijs naar hetgeen Crama hierover heeft gezegd. De informatieplicht strekt niet zover, ik verwijs naar mijn conclusie van antwoord. Er waren destijds nog twee andere plombes die met name een hoger infectierisico hadden. De miragelplombe was destijds hét middel en had een lager risico op infectie. De vraag is wat Sassen gekozen zou hebben als hij de alternatieven geschetst zou hebben gekregen. Het product is niet uit de markt genomen in 1995, maar de productie is gestopt. Waarom is onbekend, dat is nooit duidelijk geworden, maar het is niet zo dat bij het Radboud om deze reden in 1995 bekend was dat de miragelplombe mogelijk zou kunnen zwellen op termijn. Het advies was destijds om patiënten te volgen en dat is gebeurd. Als het al zo is dat Sassen geïnformeerd had moeten worden over de aangebrachte plombe, de in de loop der tijd bekend geworden risico's en het afwachtende beleid, dan is het nog steeds de vraag of het dan anders zou zijn gelopen. Er moet niet uit het oog worden verloren dat meneer nog andere problemen aan zijn oog had. De vraag is echter of de risico's zodanig waren dat Sassen hierover geïnformeerd had moeten worden. Tot 1997 was het onbekend en pas daarna leek sprake van zeer beperkte risico's, daar bedoel ik mee dat de risico's weinig werden gezien. Sassen had geen klachten tot in 2003. Het causaal verband ontbreekt. Het risico bij verwijdering was groot, het is zeer de vraag of Sassen daarvoor bij eerdere voorlichting zou hebben gekozen.

Als Sassen een second opinion zou hebben ingewonnen zou hij hetzelfde afwachtende beleid te horen hebben gekregen. Ik hoor dr. Cruysberg verklaren dat hij in november 2003 heeft vastgesteld dat er een geringe prominentie was, maar geen afwijking en dat er in 2005 bij dr. Vos voor het eerst een bultje is gezien, een prominentie. Als uit het artikel van Marin al risico's met betrekking tot deze plombe zijn gebleken, is het de vraag of deze risico's zodanig waren dat er op gewezen had moeten worden.

De dossierplicht strekt niet tot bescherming van het belang van de patiënt. Ik zie geen causaal verband met het niet vermelden in het dossier dat de miragelplombe was toegepast en de situatie waarin Sassen nu verkeert.

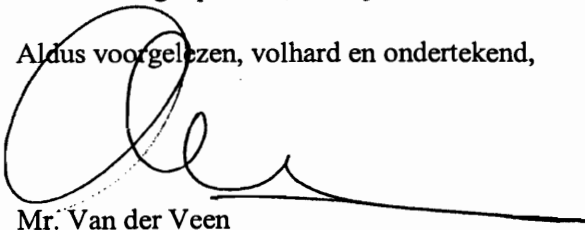
Voorgelezen, volhard en getekend,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' followed by a series of loops and a long horizontal stroke at the end.

De heer Crama verklaart:

Het artikel van Marin ziet op een andere plombe, namelijk de maiplombe die ook nog eens anders werd ingebracht, namelijk intrascleraal, waarbij de integriteit van de sclera wordt aangetast. Bij Sassen is de plombe episcleraal aangebracht, daar blijft de sclera intact en werd op het oogwit gehecht. De wijze van aanbrengen is van invloed op hoe het materiaal zich gedraagt. Mogelijk omdat er bij intrascleraal aanbrengen makkelijker in contact wordt gekomen met vocht. Het verschil tussen intra- en episcleraal is wat dat betreft groot. In het artikel van Marin staat ook dat de complicaties zich sinds de episclerale toepassing niet meer hebben voorgedaan. In 1997 was een beperkt aantal gevallen beschreven. Uit onderzoek van 2009 dat ondermeer door mij is verricht is gebleken dat het risico op een netvliesscheuring bij het weghalen van een miragelplombe in gezwollen en niet gezwollen toestand van de plombe even groot is. Bij Sassen was de sclera verdund en verwijdering van de plombe die nu nog in zijn oog aanwezig is zou tot een lek in het oog kunnen leiden. De kans op perforatie is bij een miragelplombe ten opzichte van andere plombes groter in verband met de dunnere sclera. Ten opzichte van andere plombes leidt de miragel namelijk tot meer verdunning van de sclera. Het doet er niet toe hoe lang een miragelplombe in het oog zit wat betreft de verdunning van de sclera, daarop heeft de duur van de aanwezigheid van de miragel plombe, zo blijkt tenminste uit onderzoek, geen invloed.

Aldus voorgelezen, volhard en ondertekend,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' followed by a horizontal line extending to the right.

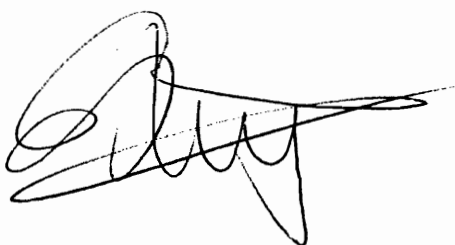
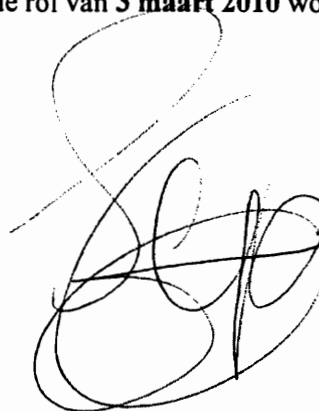
Mr. Van der Veen

De comparitie van partijen wordt gesloten.

De partijen zijn niet tot overeenstemming gekomen.

De rechter bepaalt dat de zaak wordt verwezen naar de rol van **3 maart 2010** wordt geplaatst voor vonnis.

Waarvan proces-verbaal,

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized 'A' or 'J' followed by a long horizontal stroke.A handwritten signature in black ink, consisting of a large loop at the top and several overlapping loops below.

Voor een sluitend afschrift

De Griffier van de
Rechtbank Arnhem

MACHTIGING

Ondergetekende

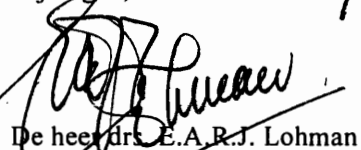
De heer drs. E.A.R.J. Lohman,

Voorzitter van de Raad van Bestuur van de stichting Stichting Katholieke Universiteit (UMC St. Radboud), en als zodanig bevoegd om deze Stichting te vertegenwoordigen,

machtigt mevrouw mr. W.G.H. Corté (geboren op 12 februari 1959), beleidsmederwerker / jurist in dienst van voornoemde Stichting, om op 15 januari 2010 voor de Rechtbank te Arnhem de Stichting Katholieke Universiteit (UMC St. Radboud) te vertegenwoordigen tijdens de comparitie van partijen in de procedure van de heer J.H. Sassen tegen de Stichting Katholieke Universiteit (UMC St. Radboud) (rolnummer 2009/1307) en alle informatie te verstrekken en besluiten te nemen die zij nodig oordeelt.

Nijmegen,

2 dec. 2009

De heer drs. E.A.R.J. Lohman

Voorzitter Raad van Bestuur van Stichting Katholieke Universiteit (UMC St. Radboud)